

ISPITIVANJE RAZVOJNIH GLAZBENIH SPOSOBNOSTI UČENIKA NA HRVATSKOM UZORKU PRIMJENOM TESTA *INTERMEDIATE MEASURES OF MUSIC AUDIATION* EDWINA E. GORDONA

TIHANA ŠKOJO
IVANA ANTOANETA PETRIČEVIĆ

*Akademija za umjetnost i kulturu u Osijeku, Sveučilište u
Osijeku, Hrvatska
OŠ Julija Benešića, Ilok, Hrvatska
tihana.skojo@aukos.hr
iap97neta@gmail.com*

UDK: 78:37.091.3
Izvorni znanstveni rad
Primljen: 23. 3. 2025.
Prihvaćen: 29. 7. 2025.

SAŽETAK

Glazbene su sposobnosti kompleksan glazbeno-psihološki fenomen koji se u brojnoj literaturi različito objašnjava. Razumijevanju složenosti strukture glazbenih sposobnosti svojim je istraživanjima uvelike doprinio američki psiholog i glazbeni pedagog Edwin E. Gordon.

Oblikovanje i razvijanje devet testova namijenjenih ispitivanju razvojnih i stabiliziranih glazbenih sposobnosti za osobe svih dobnih skupina svrstava ga među najistaknutija imena u području glazbenog obrazovanja. Oblikovanjem teorije učenja glazbe svoje glazbene psihološke spoznaje o razvojnim i stabiliziranim glazbenim sposobnostima usmjerava kreiranju suvremene paradigme humanističke glazbene pedagogije zagovarajući omogućavanje glazbenog obrazovanja za svu djecu uz postupak individualizacije.

Budući da je u praksi na hrvatskim prostorima prisutna subjektivna metoda ispitivanja glazbenih sposobnosti, koja ima niz nedostataka, a sa svrhom omogućavanja skupnog testiranja glazbenih sposobnosti kojim bi se obuhvatila šira populacija učenika i tako omogućila brža i obuhvatnija detekcija glazbeno darovitih učenika, provedeno je istraživanje s ciljem provjere primjenjivosti testa *Intermediate Measures of Music Audiation* E. E. Gordona na hrvatskom uzorku učenika.

KLJUČNE RIJEČI:

Edwin E. Gordon, učenici, glazbene sposobnosti, ispitivanje glazbenih sposobnosti

BILJEŠKA AUTORA:

Ovim putem izjavljujemo da ne postoji sukob interesa.

*Pitanja i komentare na članak možete poslati Tihani Škojo, Akademija za umjetnost i kulturu u Osijeku, Ulica kralja Petra Svačića 1/F.
E-mail: tihana.skojo@skojo.hr*

UVOD

U praksi glazbenog obrazovanja na hrvatskom prostoru i dalje prevladava subjektivna metoda ispitivanja glazbenih sposobnosti, kojom se glazbeni pedagozi tradicionalno koriste na prijamnim ispitima, osobito pri upisu učenika u osnovnu glazbenu školu ili tijekom audicija za uključivanje u određene glazbene aktivnosti. Ova metoda, koja se temelji na individualnoj procjeni učenika, uključuje ispitivanje glazbenih elemenata: melodije, ritma i glazbene memorije. Postupak se najčešće odvija tako da učitelj, uz pratnju glazbenog instrumenta, obično klavira, diktira određeni ton, zatim ritamsku te melodijsko-ritamsku frazu, koju učenik treba vokalno reproducirati. Evaluacija se temelji isključivo na učiteljevoj prosudbi, osobnomu glazbeno-pedagoškom iskustvu i dojmu koji učenik ostavi tijekom kratkog susreta. Iako se ovakav pristup upotrebljava već desetljećima te omogućuje uvid u brojne aspekte glazbenih predispozicija, nedostatak standardiziranih kriterija i objektivnosti može dovesti do ograničenog uvida u stvarne potencijale učenika.

Ova problematika posebno je bitna s obzirom na specifičnosti hrvatskoga osnovnog glazbenog obrazovanja, koje traje šest godina, a u koje se djeca najčešće upisuju nakon završenoga drugog razreda opće obrazovne škole, u dobi od osam do devet godina. Upravo se to razvojno razdoblje smatra prijelomnim za formiranje glazbenih sposobnosti, te stoga zahtijeva promišljeno pedagoško djelovanje usmjereno na prepoznavanje urođenoga glazbenog potencijala.

Prema teorijskom okviru Edwina E. Gordona (1990), ključno je razlikovati razvojne i stabilizirane glazbene sposobnosti. Razvojne glazbene sposobnosti javljaju se u razdoblju između pete i osme godine života i predstavljaju urođeni glazbeni potencijal. Nakon devete godine dolazi do stabilizacije glazbenih sposobnosti, koje se u daljnjem razvoju sve više oblikuju pod utjecajem vanjskih čimbenika, osobito sustavne i kvalitetne glazbene edukacije (Gordon, 1990; Dobrota i Tomaš, 2009; Dobrota, 2012; Gordon, 2012). Stoga je iznimno važno pravodobno prepoznati glazbene sposobnosti učenika, osobito u okviru šire populacije školske djece, kako bi se djeca s izraženim glazbenim potencijalom mogla usmjeriti prema odgovarajućim oblicima glazbenih aktivnosti, u skladu s njihovim interesima i afinitetima.

Kako bi se glazbene sposobnosti sagledale kao temelj za razumijevanje individualnih razlika u usvajanju i izražavanju glazbenih znanja i vještina, nužno je prethodno razmotriti njihova temeljna teorijska određenja i klasifikacije u rele-

vantnoj stručnoj i znanstvenoj literaturi.

Općenito govoreći, sposobnost se može definirati kao skup vještina i osobina ličnosti koje su potrebne za uspješno obavljanje određene djelatnosti. Prema Andriloviću i Čudini (1991), sposobnosti čine sustav unutarnjih uvjeta koji određuju razinu i kvalitetu pojedinačnog djelovanja, a razvrstavaju se u četiri osnovne skupine: fizičke, senzorne, psihomotoričke i intelektualne. Robinson i Aronica (2011) sposobnost definiraju kao prirodnu vještinu, odnosno intuitivan osjećaj za neko područje, koji može biti usmjeren općenito – primjerice prema sportu, glazbi ili znanosti – ili specifično prema pojedinoj aktivnosti, poput sviranja određenog instrumenta ili rješavanja fizikalnih problema.

U okviru teorije višestrukih inteligencija Howarda Gardnera, glazbene sposobnosti zauzimaju ravnopravan položaj uz druge oblike inteligencije, kao što su verbalna (lingvistička), logičko-matematička, vizualno-prostorna, tjelesno-kineستيčka, interpersonalna i intrapersonalna inteligencija (Škojo i Sabljar, 2018). Dobrota (2015) definira glazbene sposobnosti u okviru sveukupnosti urođenih glazbenih dispozicija te ih promatra kao složen fenomen koji obuhvaća različite komponente, od sposobnosti prepoznavanja i pamćenja melodije i tonaliteta, preko percepcije ritma, do uočavanja estetskih svojstava glazbenih djela i eventualnog posjedovanja apsolutnog sluha.

Slično tomu, Nikolić (2017) ističe kako glazbena sposobnost obuhvaća širok spektar slušnih i kognitivnih kapaciteta: percepciju visine, glasnoće i boje tona, osjetljivost na glazbenu strukturu (ritam, tonalitet, melodiju, harmoniju), glazbenu imaginaciju, memoriju, afektivno reagiranje na glazbu te estetsku prosudbu, odnosno osjetljivost na umjetničku vrijednost i kvalitetu glazbenog izraza.

Razmatrajući strukturu glazbenih sposobnosti, u literaturi se najčešće izdvajaju dva temeljna teorijska stajališta: elementarističko i unitarističko. Utemeljitelj elementarističkog stajališta Carl E. Seashore ističe kako glazbene sposobnosti predstavljaju sumu određenog broja neovisnih svojstava, od kojih svako svojstvo može biti prisutno u različitim stupnjevima razvijenosti (Mirković-Radoš, 1996). Unitarističko stajalište s najvažnijim predstavnikom Gezom Révészom definirajući glazbene sposobnosti polazi od toga da je glazbena sposobnost opća sposobnost kompozitnog tipa, čiji su vidovi uzajamno manje ili više povezani (Mirković-Radoš, 1996).

U Seashoreovoj teoriji o specifičnim faktorima upućuje se na to da „Glazbeni talent nije jedan, nego se radi o hijerarhiji talenata, koji se, uzduž određene glavne linije, granaju u bogato granje, lišće i plodove drveta koje nazivamo glazbenom

sviješću“ (Seashore, 1967, prema Rojko, 1981). Autor naglašava kako postoje sljedeća četiri relativno nezavisna tipa muzikalnosti: tonalna, dinamička, temporalna i kvalitativna. Tonalni tipovi osobito su osjetljivi na element tonske visine, na melodiju i harmoniju; dinamički tipovi osjetljivi su na modifikacije glasnoće; temporalni tipovi osobito su osjetljivi na vremenske aspekte glazbe (mjeru, ritam, tempo); dok su kvalitativni tipovi posebno osjetljivi na tonske boje (Seashore, 1967). Ovom se stajalištu suprotstavljaju zagovornici omnibusne teorije koji smatraju da je glazbena sposobnost jedinstvena, iako vrlo kompleksna sposobnost (Rojko, 1981).

Takva raznolikost u razumijevanju glazbenih sposobnosti, od teorija koje naglašavaju specifične i relativno neovisne aspekte glazbenog talenta do onih koje je promatraju kao jedinstvenu, ali kompleksnu sposobnost, rezultirala je potrebom za preciznijim metodama ispitivanja i mjerenja. U skladu s tim razvojem, počeli su se oblikovati različiti testovi glazbenih sposobnosti, koji su nastojali objektivno procijeniti pojedine dimenzije glazbenih sposobnosti.

Mjerenje glazbenih sposobnosti provodi se pomoću testova, odnosno standardiziranih postupaka kojima se izaziva određena aktivnost, a rezultati se kvantitativno vrednuju usporedbom s normiranim uzorcima (Rojko, 1981). Jedan od prvih takvih testova razvio je C. E. Seashore 1919. godine (*The Seashore Measures of Musical Talents*), koji je obuhvaćao šest osnovnih mjera glazbenih sposobnosti (Seashore, 1967). Nakon Seashorea razvijeni su brojni drugi testovi. Kwalwasser i Dykema (1930) osmislili su K-D testove s deset suptestova koji ispituju različite dimenzije glazbene percepcije i imaginacije. Wing (1962) se koristi terminom glazbeni kapacitet koji se odnosi na kombinaciju glazbene sposobnosti i glazbene prijemčivosti, smatrajući ih komplementarnim vještinama. Wingov je test podijeljen u dvije kategorije: ispitivanje glazbenih sposobnosti (vještine razlikovanja) i ispitivanje procjene kvalitete izvođenja. Drakeov test (*The Drake Musical Aptitude Tests*) ispituje samo glazbenu memoriju i ritam, koje autor smatra temeljnim i neovisnim urođenim vještinama (Siegel, 1958). Tilson-Gretschnev test sastoji se od četiriju suptestova: test za razlikovanje visine, razlikovanje intenziteta, razlikovanja trajanja i pamćenje tonova, dok Whistler i Thorpe (1950) razvijaju test s pet sekcija: prepoznavanje ritma, napredno prepoznavanje ritma, prepoznavanje visine, prepoznavanje melodije i razlikovanje visine (Pinkerton, 1963).

Druga polovica 20. stoljeća donijela je dva velika imena koja su obilježila područje ispitivanja glazbenih sposobnosti diljem svijeta, kao i autora koji je poznat

isključivo na području matične zemlje.

Kai Karma istraživač je i tvorac testa koji se temelji na sposobnosti strukturne diskriminacije, a ne kategoriziranja glazbenih elemenata kao testovi njegovih prethodnika. Smatrao je da metoda kojom se testiraju glazbene sposobnosti treba biti objektivna, bez mogućnosti utjecaja kulture i treninga (Karma, 1984: 28).

Arnold Bentley razvio je test *Measures of Musical Abilities* (MMA), objavljen 1966. godine, namijenjen djeci uzrasta od sedam do četrnaest godina. Njegov se pristup temelji na četirima glazbenim pretpostavkama: 1. Osnovni oblik glazbe jest fraza ili melodija koja sadrži određenu strukturu unutar određenoga ritamskog okvira; 2. Melodiju nije moguće razumjeti bez sposobnosti prisjećanja prethodno poznatih tonova/zvukova, što ovisi o poznavanju dijelova melodije, visine i trajanja tonova; 3. Precizno izvođenje polustepenskog razmaka iznimno je važno za postizanje dobre intonacije i kod pjevanja i kod sviranja većine instrumenata (osim instrumenata s tipkama); 4. Bez obzira na to što akordi nisu osnovni elementi melodije, u glazbi su konstantno prisutni i potrebno je razviti sposobnost istovremene percepcije različitih tonova; što je sposobnost više razvijena, veći je doprinos pri sviranju ili pjevanju u ansamblu (Bentley, 1966: 40–41). U skladu s tim, Bentley je izdvojio kao ključne glazbene sposobnosti razlikovanje visine tona, pamćenje tonova, pamćenje ritma i analizu akorda kao složeniju glazbenu vještinu (Bentley, 1966).

Edwin Gordon, kao predstavnik humanističke pedagogije, smatra kako svaka osoba ima urođeni glazbeni potencijal te da je za glazbeni razvoj iznimno važno da dijete primi što više glazbenih informacija u prvih devet godina života. Kroz svoj rad i istraživanja razvio je *Teoriju učenja glazbe*, koja je po osnovnim premisama bliska Suzukijevoj metodi, Dalcrozeovoj metodi te Orffovoj metodi učenja glazbe (Juntunen, 2019; Shamrock, 1997; Suzuki, 2002). Prema Gordonu (1990), glazba se usvaja na isti način kao i jezik. Jezik se smatra usvojenim kada pojedinac počne razmišljati na njemu, a ista se logika primjenjuje i na glazbu. U tom smislu, audijacija u glazbi je ono što je misao u jeziku te naglašava kako sam zvuk nije glazba, nego postaje glazba tek kroz proces audijacije, odnosno kada slušatelj zvuku pridaje značenje. Ističe kako se to značenje može razlikovati ovisno o osobi i kontekstu te se učenju glazbe, a osobito audijacije treba individualizirano pristupati. Gordon je djelovao u Sjedinjenim Američkim Državama, gdje je i standardizirao svoje testove glazbenih sposobnosti. Kroz opsežan pedagoški i istraživački rad, razvija devet testova za ispitivanje glazbenih sposobnosti.

Audie je test koji utvrđuje razvojne glazbene sposobnosti. Svrha je testa pružiti

informacije o trenutačnim sposobnostima djeteta kako bi se moglo u najranijoj dobi dijete usmjeriti u glazbenu pouku. Namijenjen je djeci od tri do četiri godine. Test je sastavljen od ritamskog i melodijskog dijela, deset pitanja koje izvodi lik Audie (Gordon, 2001).

Primary Measures of Music Audiation (PMMA) jest test namijenjen djeci od pet godina pa sve do trećeg razreda osnovne škole, uključujući i djecu s teškoćama u razvoju. Test se može provoditi individualno ili skupno. Test je sastavljen od dvaju dijelova – ritamskoga i tonalnoga. Svaki se dio testa sastoji od 40 zadataka. Slušni su zadatci kreirani kao dvije fraze za koje dijete treba utvrditi jesu li iste ili različite. Djeca za ovaj test ne trebaju znati čitati jer je svaki zadatak obilježen simbolom poznatog predmeta (auto, stolica, brod i sl.) (Gordon, 2001).

Intermediate Measures of Music Audiation (IMMA) jest naprednija inačica testa PMMA i oblikovan je na isti način. Test se može provoditi s djecom od šest godina pa nadalje (do desete/jedanaeste godine života, bez obzira na to što su glazbene sposobnosti već stabilizirane). Oba se testa mogu provoditi kontinuirano kako bi se pratio razvoj glazbenih sposobnosti (Gordon, 2001).

Musical Aptitude Profile (MAP) jest prvi test Edwina Gordona. Prva inačica testa oblikovana je 1965. godine. To je baterija testova, namijenjena za mjerenje sedam različitih dimenzija sposobnosti. Namijenjen je djeci u dobi od devet do dvanaest godina i može se provoditi individualno ili skupno. Test se sastoji od ovih triju glavnih odjeljenja: *tonalno slikovito izlaganje*, *ritamsko slikovito izlaganje* i *glazbena osjetljivost*. Tonalni dio sadrži dva nepreferencijska (objektivna) supresta:

1. Melodijski suprest sadrži 40 zadataka koji su izvedeni na violini. Prva je fraza oblikovana kao glazbeno pitanje, dok je druga glazbeni odgovor. Odgovor može biti skladan kao varirano pitanje ili skladan od potpuno nove melodijske građe. Melodije su pisane u različitim ljestvicama (dur, mol, stari načini, atonalni...) i mjerama. Ispitanici imaju zadatak usporediti pitanje i odgovor te, ako je odgovor varirano pitanje, staviti slovo L (isto), a ako je odgovor novi glazbeni materijal, staviti slovo D (različito).
2. Harmonijski suprest sadrži 40 zadataka koji su izvedeni na violini i violončelu. Zadatci su oblikovani kao i u melodijskom dijelu. Različito je to što gornja melodija ostaje ista u odgovoru (jednaka onoj iz pitanja), a donja je podložna variranjima i promjenama. Ispitanici imaju zadatak odgovoriti „isto“ ili „različito“.

Ritamski dio također sadrži dva nepreferencijska (objektivna) suptesta: tempo i mjeru.

1. Tempo suptest sadrži 40 zadataka izvedenih na violini. Zadatak je ispitanika odrediti je li odgovor na glazbeno pitanje u istom tempu ili se razlikovao u brzini od pitanja.
2. Mjera suptest sadrži 40 zadataka u kojima ispitanik utvrđuje razliku između dvaju ritamskih obrazaca. U testu se rabe jednostavne i složene mjere.

Dio testa koji se odnosi na glazbenu osjetljivost sadrži tri preferencijska (subjektivna) suptesta: fraziranje, ravnoteža i stil. U ovu su bateriju uključeni i procjena glazbenog izričaja i glazbene kreativnosti.

1. Fraziranje – sadrži 30 zadataka izvedenih na violini i violončelu. Ispitanici imaju zadatak od dviju ponuđenih odrediti koja izvedba ima bolji glazbeni izričaj. *Točan* odgovor za suptestove glazbene osjetljivosti odabran je na temelju odabira najmanje devet od deset pažljivo odabranih akademskih glazbenika.
2. Ravnoteža – sadrži 30 zadataka u kojima ispitanici imaju zadatak odrediti koji je završetak od dvaju ponuđenih bolje oblikovan kao fraza, s obzirom na tonski i ritamski element.
3. Stil – sadrži 30 zadataka kod kojih ispitanici imaju zadatak odrediti koji tempo bolje odgovara odsviranoj frazi (Gordon, 2001).

Test *Advanced Measures of Music Audiation* (AMMA) namijenjen je ispitivanju stabiliziranih glazbenih sposobnosti srednjoškolaca i studenata, ali se test može uspješno provoditi i s nešto mlađim uzrastima. Test se sastoji od 30 pitanja snimljenih na računalu i izvedenih na električnom klaviru, a slično kao u prethodnim testovima, ispitanik ima zadane dvije fraze te je potrebno da odredi jesu li iste ili različite. Ako su različite, potrebno je odrediti je li riječ o melodijskoj ili ritamskoj promjeni (Gordon, 2001).

Test *Harmonic Improvisation Readiness Record* (HIRR) namijenjen je učenicima te svim starijim dobnim skupinama. Svrha je ovog testa utvrđivanje razine razvijenosti harmonijskih znanja kako bi se oblikovali daljnji ishodi učenja potrebni za poučavanje improvizacijskih tehnika. Test traje 17 minuta, a sadrži 43 harmonijska obrasca u različitim tonalitetima (Gordon, 2001).

Svrha je testa *Rhythm Improvisation Readiness Record* (RIRR) odrediti razvijenost ritma potrebnoga za improviziranje. Test sadrži 40 parova ritamskih obrazaca. Svaki je obrazac popraćen jednostavnom melodijom u C-duru, a ispitanici moraju usporediti dva obrasca. Vrijeme potrebno za rješavanje testa iznosi 20 minuta (Gordon, 2001).

Instrument Timbre Preference Test (ITPT) jest test koji pomaže učenicima, roditeljima i nastavnicima u odabiru odgovarajućeg instrumenta za pojedinca. Test je subjektivan i usmjeren je osobnim preferencijama prema zvuku pojedinog instrumenta.

Iowa Tests of Music Literacy (ITML) baterija je testova namijenjena mjerenju glazbenih postignuća. Test se može provoditi više puta, ovisno o trenutnom stupnju glazbenih postignuća. Dostupne su sljedeće razine: osnovna, srednja, za srednje glazbene škole i za neglazbenike. ITML ima sljedeće četiri svrhe:

1. dijagnosticiranje komparativnih snaga i slabosti učenika u šest dimenzija audijacije (tonalne i ritamske) i notacijske audijacije¹
2. postignuća učenika u audijaciji i notacijskoj audijaciji s njihovim potencijalom za razvoj glazbenih sposobnosti
3. vrednovanje kontinuiranih i sekvencijalnih postignuća učenika u audijaciji
4. utvrđivanje relativnoga sveukupnog položaja učenika u audijaciji (tonalnoj i ritamskoj) te notacijskoj audijaciji.

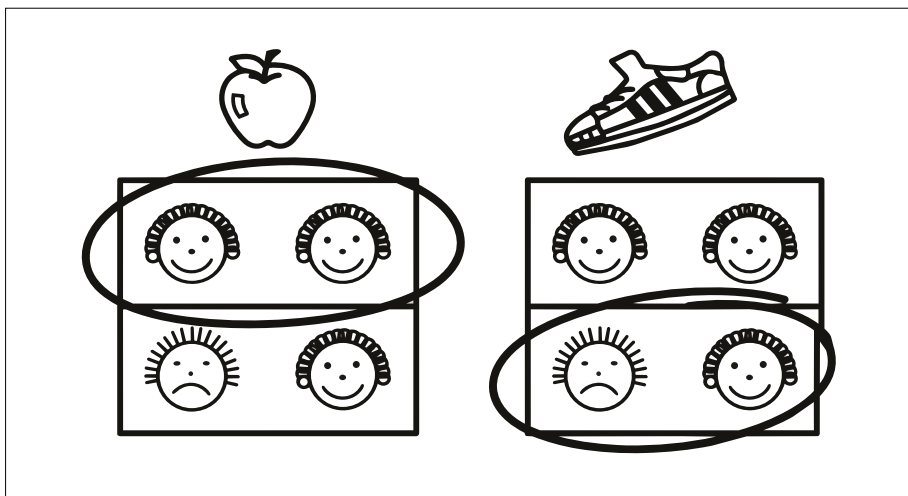
Postoji šest razina testa, u što su uključene upute i vježbe. Svaka od šest razina uključuje šest dijelova testa koji su slično naslovljeni od razine do razine, a sadržaj svake razine postaje sve teži. Pitanja se sastoje od tonskih obrazaca i ritamskih obrazaca snimljenih na sintetizatoru zvuka (Gordon, 2001).

TEST INTERMEDIATE MEASURES OF MUSIC AUDIATION E. E. GORDONA

Intermediate Measures of Music Audiation standardizirani je test za ispitivanje razvojnih glazbenih sposobnosti. Svrha testa jest prepoznati djecu s visokim stupnjem razvoja glazbenih sposobnosti kako bi ih se potaknulo na daljnje sudjelovanje u glazbenim aktivnostima (Gordon, 2001).

¹ *Notational audiation* – notacijska audijacija – audijacija onoga što vidimo zapisano bez pomoći zvuka (Gordon, 2011).

Test se sastoji od dvaju suptestova: melodijskog i ritamskog. Svaki suptest obuhvaća 40 slušnih zadataka. Zadatci iz obaju suptestova jednaka su grafičkog izgleda. Organizirani su u kvadrate unutar kojih se nalaze četiri lica – u prvom redu dva sretna, a u drugom jedno tužno i jedno sretno lice. Iznad svakog kvadrata prikazan je jedan predmet kako bi učenici lakše pratili redoslijed zadataka.

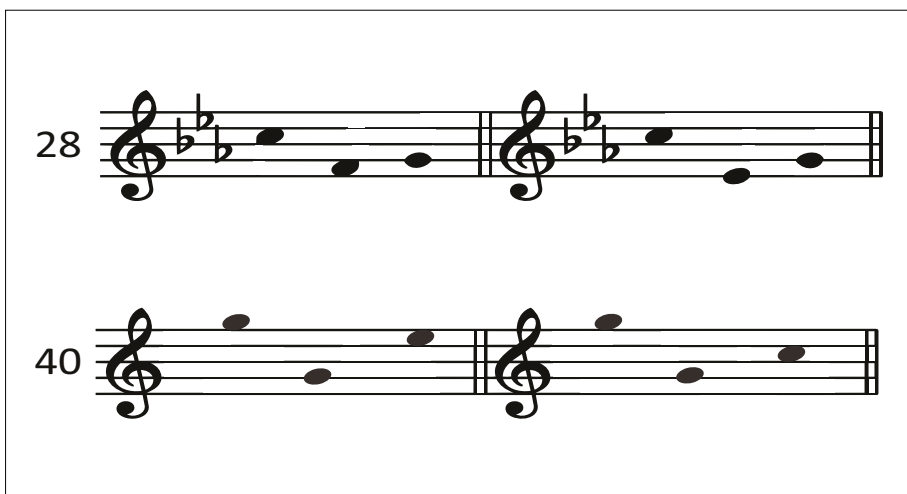

SLIKA 1. Primjer rješavanja zadatka (*Intermediate Measures of Music Audiation Kit*)

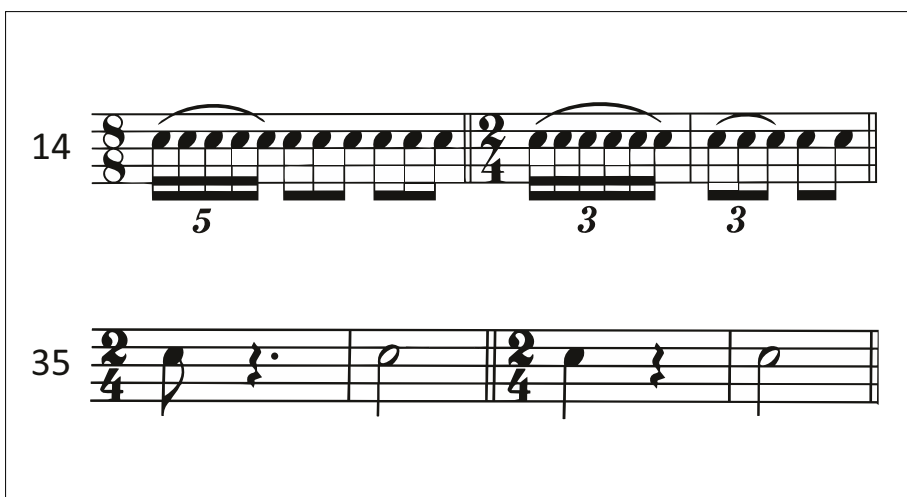
Za provedbu ispitivanja potreban je uređaj koji može učitati auditivne upute te melodijske i ritamske primjere s CD-a. Redoslijed zadataka strukturiran je na sljedeći način:

- simbol – prva melodijska fraza (ritamski obrazac) – druga melodijska fraza (ritamski obrazac)...

Test se provodi grupno, pri čemu svaki učenik dobiva ispitni listić s jednim suptestom. Upute za rješavanje testa daje učitelj, nakon čega je potrebno samo reproducirati snimku koja vodi učenike kroz test. Primjeri zadataka iz testa uključuju **melodijski zadatak br. 28 i br. 40**, koji prikazuju različite razine složenosti melodijskih fraza (Slika 2), te **ritamski zadatak br. 14 i br. 35**, koji ilustriraju različite tipove ritamskih obrazaca. Ritamski su obrasci pisani u različitim mjerama, pri čemu se najčešće pojavljuju **složene mjere**, što dodatno doprinosi ritamskoj raznolikosti i zahtjevnosti zadataka.

SLIKA 2. Primjer melodijskog zadatka br. 28 i br. 40

SLIKA 3. Primjer ritamskog zadatka br. 14 i br. 35

Rezultati se mogu interpretirati u postotcima, pri čemu se svaki suptest analizira zasebno, a izračunava se i srednji rezultat obaju suptestova, koji predstavlja ukupni pokazatelj razine razvoja glazbenih sposobnosti ispitanika. Granica za utvrđivanje prisutnosti visokog stupnja razvoja glazbenih sposobnosti određena je prema dobi ispitanika.

TABLICA 1 Rezultati za utvrđivanje glazbenih sposobnosti (Gordon, 2001)

Kriterijski rezultati za test <i>Intermediate Measures of Music Audiation</i>			
	Melodija	Ritam	Ukupno
1. razred	36	35	70
2. razred	37	36	72
3. razred	38	37	74
4. razred	39	38	76

Učenici koji u svim segmentima testa postignu rezultate jednake ili više od propisanih kriterija mogu se smatrati iznimno nadarenom djecom. Visoka razina razvijenosti glazbenih sposobnosti može se utvrditi i kod učenika koji su zadani prag premašili na barem jednom od supstestova, pod uvjetom da je taj prag istodobno premašen i u ukupnom rezultatu testa. U slučajevima kada je prag dosegnut isključivo na ritamskom ili isključivo na tonalnom supstestu, bez odgovarajućega ukupnog rezultata, ne može se pouzdano govoriti o visokoj razvijenosti glazbenih sposobnosti.

Test se može provesti jednokratno, no ako postoji mogućnost, poželjno je kontinuirano praćenje učenika. U tom slučaju, testiranje se može provoditi nakon svakog polugodišta, čime se omogućuje dobivanje uvida u razvojnu krivulju glazbenih sposobnosti. Dobiveni rezultati unose se u profil, karticu ispitanika, čime se stvara sustavna dokumentacija individualnog napretka svakog učenika. Takav pristup ujedno omogućuje i sustavno praćenje utjecaja glazbenih aktivnosti na razvoj glazbenih sposobnosti.

METODOLOGIJA ISTRAŽIVANJA

Pri primjeni glazbenih standardiziranih testova na različite populacije i kulture, potrebna je empirijska provjera valjanosti i pouzdanosti kako bi se utvrdila održivost mjernog instrumenta. Stoga su različiti autori prepoznali vrijednost testa E. Gordona i istražili njegove karakteristike i standardizirali ga u svojoj zemlji (Stamou i sur., 2010).

Cilj istraživanja i zadaće

Cilj ovog istraživanja jest ispitati primjenjivost testa *Intermediate Measures of Music Audiation* E. E. Gordona na hrvatskom uzorku učenika. U skladu s postav-

Ijnim ciljem, definirane su sljedeće zadaće istraživanja:

1. Provjeriti pouzdanost suptestova i ukupnog rezultata na testu za ispitivanje glazbenih sposobnosti.
2. Usporediti dobivene prosječne rezultate na suptestovima i ukupnom rezultatu na testu za ispitivanje glazbenih sposobnosti s normama prema Gordonovim kriterijima za 2. i 3. razred osnovne škole.

Sudionici

U provedenom je istraživanju sudjelovalo ukupno 105 učenika koji pohađaju drugi razred iz triju gradskih osnovnih škola. Sudjelovalo je 60 djevojčica (57,1 %) i 45 dječaka (42,9 %) u dobi od 7 do 9 godina ($M = 7,91$, $SD = 0,38$).

Nešto više od polovine učenika ne sudjeluje u glazbenim aktivnostima, no 40 % njih sudjeluje u različitim glazbenim aktivnostima koje se odvijaju izvan škole.

TABLICA 2. Struktura uzorka učenika ($N = 105$)

		N	Postotak
Spol	Dječak	45	42,9 %
	Djevojčica	60	57,1 %
Sudjelovanje učenika u glazbenim aktivnostima izvan škole	Sudjeluje	42	40,0 %
	Ne sudjeluje	61	58,1 %
	Nisu dali odgovor	2	1,9 %

Mjerni instrument i postupak

U ovom je istraživanju primijenjen *Intermediate Measures of Music Audiation*, standardizirani test namijenjen ispitivanju razvojnih glazbenih sposobnosti. Test se sastoji od dvaju suptestova – melodijskog i ritamskog. Istraživanje je provedeno u matičnim razrednim odjelima učenika, uz prisutnost voditeljica istraživanja, predmetne učiteljice i učiteljice glazbene kulture.

Učenici su najprije rješavali melodijski, a potom ritamski suptest. Svaki je učenik dobio ispitni listić za odgovarajući suptest, pri čemu su se melodijski i ritamski zadatci razlikovali i po boji papira, radi lakšeg snalaženja. Nakon podjele testova, voditeljica istraživanja dala je osnovne upute za rješavanje, a zatim je reproducirana zvučna snimka koja je vodila učenike kroz zadatke.

Ukupno trajanje testiranja iznosilo je 45 minuta.

Tijekom provedbe istraživanja poštovan je etički kodeks ponašanja prema ispitanicima, koji se očituje u visokoj razini etičnosti istraživačkog postupka. Svi su učenici sudjelovali dobrovoljno, uz prethodnu suglasnost roditelja/staratelja i informirani pristanak škole. Ispitanicima je zajamčena anonimnost, a prikupljeni podatci korišteni su isključivo u istraživačke svrhe. Tijekom testiranja vodilo se računa o osiguravanju ugodnog i nenametljivog okruženja, bez pritiska i stresnih situacija za učenike, u skladu s dobi i razvojnim obilježjima ispitanika.

Metode i tehnike obrade podataka

Podatci istraživanja prikupljeni su na jednak način u svim razrednim odjelima u kojima je provedeno ispitivanje. Ujednačenost postupka osigurana je dosljednom primjenom prethodno opisanih procedura standardiziranog testa za ispitivanje glazbenih sposobnosti. Za svaki glazbeni primjer zabilježeni su podatci o točnim i netočnim odgovorima učenika. Na temelju prikupljenih rezultata izračunani su osnovni deskriptivni statistički pokazatelji, poput aritmetičke sredine, standardne devijacije, raspona rezultata, odnosno dobivenog minimuma i maksimuma rezultata. Izračunani su koeficijenti pouzdanosti za suptestove i ukupni rezultat testa. Provjerila se pouzdanost razlike između rezultata testova. Također su izračunane korelacije između suptestova i ukupnog rezultata na testu. Potom su ukupni prosječni dobiveni rezultati za suptestove i ukupni rezultat testa uspoređeni s normama koje je prikazao Gordon za učenike 2. i 3. razreda (Gordon, 2001). Kako bi se ispitalo je li aritmetička sredina našeg uzorka statistički značajno različita od normi koje je prikazao Gordon u svojem priručniku, izračunani su t-testovi za jedan uzorak.

Rezultati i interpretacija

Pouzdanost testa

U Tablici 3 iskazan je dobiveni Cronbachov alfa koeficijent pouzdanosti. Za oba dijela testa koeficijent je zadovoljavajući do vrlo dobar (melodijski dio testa $\alpha = 0,78$, ritamski dio testa $\alpha = 0,74$). Po uzoru na autora (Gordon, 2001) izračunana je *split-half* procjena pouzdanosti koja je pod većim utjecajem homogenosti sadržaja testa. Ova vrsta pouzdanosti provodi se prema podjeli u dva jednaka dijela

testa koji se promatraju kao alternativne forme. Vrijednosti koeficijenata pouzdanosti dobivene *split-half* procjenama nešto su više od koeficijenata Cronbach alfa, što je i očekivano. Kako bi se utvrdilo u kojoj su mjeri rezultati učenika na dvama testovima različiti, izračunana je standardna pogreška razlike između dvaju testova – melodije i ritma.

TABLICA 3. Koeficijenti pouzdanosti

	Melodija	Ritam	Ukupan rezultat*
Cronbach alfa	0,78	0,74	0,85
Split-half pouzdanost	0,81	0,82	0,87
Standardna pogreška razlike	1,32		

* kompozitni rezultat oblikovan kao kompozit rezultata na melodijskom i ritamskom dijelu testa

Što je viša pouzdanost testova i manji koeficijent korelacije između testova, viša je pouzdanost razlike između rezultata na testovima. Dobivene vrijednosti koeficijenta pouzdanosti za melodiju i ritam kreću se u rasponu od zadovoljavajućeg do vrlo dobrog, što upućuje na vrlo dobru unutarnju dosljednost testa. Može se zaključiti da test uspješno mjeri glazbene sposobnosti kao jedinstvenu cjelinu i omogućuje dosljedne rezultate pri ponovljenim ispitivanjima na istim sudionicima. Povezanost mjera glazbene sposobnosti – melodije i ritma jest značajna i umjerena ($r = 0,59$, $p < 0,01$). Rezultati povezanosti prikazani su u Tablici 4. Može se zaključiti da glazbeni primjeri koji pripadaju ovim dvama supertestovima nisu u potpunosti neovisni. Između rezultata na mjerama melodije i ritma postoji pouzdanost razlike, no te razlike mogu biti posljedica ispitivanja melodije i ritma, ali se mogu manifestirati različito među sudionicima.

TABLICA 4. Interkorelacije mjera glazbene sposobnosti

	Melodija	Ritam	Ukupan rezultat*
Melodija	-	,59**	,89**
Ritam		-	,89**
Ukupan rezultat*			-

* kompozitni rezultat oblikovan kao kompozit rezultata na melodijskom i ritamskom dijelu testa

** Značajnost na razini $p \leq 0,01$

Tonalnim i ritamskim testom ispitane su sposobnosti prepoznavanja melodije i ritma učenika drugih razreda osnovnih škola. Dobiveni rezultati prikazani su u Tablici 5. Prikazani su osnovni deskriptivni pokazatelji, poput raspona, odnosno minimalnoga i maksimalnoga postignutog rezultata. Izračunane su aritmetičke

sredine i standardne devijacije na testu melodije i testu ritma te za ukupni rezultat. Za melodiju i ritam prikazane su norme za drugi i treći razred osnovne škole koje je Gordon (2001) prikazao u svojem priručniku na temelju provedenog ispitivanja glazbenih sposobnosti.

Kada se u obzir uzmu rezultati svih učenika koji su sudjelovali u istraživanju, uočava se kako učenici postižu nešto bolji maksimalni rezultat na testu melodije (39) nego na testu ritma (37). Raspon točnih prepoznavanja nešto je veći za prvi test – 28, od drugog testa ritma – 24. Prosječne vrijednosti također su nešto više za test melodije ($M = 29,95$) u usporedbi s testom ritma ($M = 28,63$).

Provedeni su t-testovi kako bi se ispitala razlike između aritmetičkih sredina za rezultate dobivene u istraživanju u odnosu na norme za učenike drugih i trećih razreda. Podatci t-testova prikazani su u Tablici 5. Dobiveni rezultati pokazuju da su učenici u ovom istraživanju postigli značajno niže rezultate na obama suptestovima, kao i na ukupnom rezultatu. Ispitanici hrvatskog uzorka u ovom istraživanju pokazuju statistički značajno slabije sposobnosti melodije i ritma u odnosu na učenike u SAD-u, koji su sudjelovali u Gordonovu istraživanju 2001. godine.

TABLICA 5. Postignuti rezultati učenika na testovima melodije i ritma ($N = 105$)

	Min	Max	M	SD	Norma za 2. razred ^b	Norma za 3. razred ^b	t _(M-norma za 2. razred)	t _(M-norma za 3. razred)
Melodija	11	39	29,95	5,21	37	38	-13,85**	-15,81**
Ritam	13	37	28,63	5,18	36	37	-14,58**	-16,56**
Ukupan rezultat^a	32	74	58,58	9,27	72	74	-14,83**	-17,04**

^a kompozitni rezultat oblikovan kao kompozit rezultata na testu melodije i testu ritma

^b kriterijski rezultati za ispitivanje melodije i ritma učenika osnovnih škola (*Intermediate measures* – 1. – 6. razredi) (Gordon, 2001)

** Značajnost na razini $p \leq 0,01$

U svrhu identificiranja i procjene učenika s iznimno visokim glazbenim sposobnostima najprije se u obzir uzimaju vrijednosti ukupnog rezultata koji se sastoji od rezultata postignutog na testu melodije i testu ritma. Ako je ukupni rezultat jednak ili veći kriterijskom za učenike određenog razreda, može se smatrati da takvi učenici imaju iznimno visoke glazbene sposobnosti. Ako je učenik postigao kriterijski rezultat na ukupnome kompozitnom rezultatu, onda je sigurno na melodijskom testu ili testu ritma postigao rezultat jednak ili veći kriterijskom za svoj

uzrast, odnosno razred koji pohađa. Učenici koji postižu rezultate jednake ili više od kriterijskih na ukupnoj kompozitnoj mjeri te na testu tonaliteta i testu ritma imaju natprosječne ukupne glazbene sposobnosti. Ako učenici postignu rezultat koji je jednak ili veći od kriterijskoga na testu tonaliteta i testu ritma, a na ukupnome kompozitnom rezultatu ne postignu takav rezultat, smatra se da takvi učenici nemaju iznimno visoke glazbene sposobnosti.

U Sjedinjenim Američkim Državama učenici započinju osnovno školovanje sa šest godina. Stoga se dob naših učenika preklapa s dobi njihovih učenika koji pohađaju i 2. i 3. razred. Uspoređujući kriterijske rezultate i norme koje su oblikovane prema učenicima iz Sjedinjenih Američkih Država (Gordon, 2001) i rezultate učenika koji su sudjelovali u ovom istraživanju (Tablica 5), može se uočiti da su učenici postigli maksimalan rezultat jednak ili veći onomu koji predstavlja kriterijsku vrijednost norme. Ukupan rezultat iznosi 74, što je jednako normi za 3. razred, a veće od norme za 2. razred (norma iznosi 72). Kada se promatraju testovi posebno, rezultat na testu melodije iznosi 39, što je veći rezultat od normi za 2. i 3. razred (norma za 2. razred = 37 i norma za 3. razred = 38). Maksimalan rezultat na testu ritma iznosi 37, što je jednako normi za 3. razred, a iznad norme za 2. razred (norma iznosi 36).

Kada se promatra udio učenika koji su pokazali iznimno visoke glazbene sposobnosti prema pojedinim testovima i ukupnom rezultatu, pokazuje se da je oko 4 % učenika postiglo veći rezultat od norme na testu melodije (veći rezultat od 37 bodova), gotovo 6 % na testu ritma (rezultat veći od 36) i gotovo 5 % na ukupnom rezultatu (veći rezultat od 72).

Budući da nema značajne razlike između postignutih rezultata na testu kod hrvatskih učenika i objavljenih normi (Gordon, 2001), možemo utvrditi kako je standardizirani test E. Gordona *Intermediate Measures of Music Audiation* pouzdan način ispitivanja glazbenih sposobnosti kod učenika od 7 do 9 godina na hrvatskom uzorku učenika.

ZAKLJUČAK

Ispitivanje glazbenih sposobnosti predstavlja važno područje interesa brojnih glazbenih psihologa i glazbenih pedagoga, koji nastoje što objektivnije i uspješnije procijeniti glazbene potencijale učenika. Testovi za ispitivanje glazbenih sposobnosti pritom su nužan i vrijedan dijagnostički alat, jer rano prepoznavanje visoke razine glazbenih sposobnosti znatno povećava mogućnosti usmjeravanja učenika prema aktivnom i uspješnom, a u nekim slučajevima i profesionalnom bavljenju glazbom.

Osim što omogućuje procjenu razine razvijenosti glazbenih sposobnosti kod pojedinog učenika, provedeni test pruža i učenicima i njihovim roditeljima potvrdu da je glazba područje u kojem mogu ostvariti osobni razvoj i uspjeh. Istodobno, test je od velike koristi učiteljima glazbe jer im omogućuje individualizaciju nastavnog pristupa, čime se stvaraju uvjeti za optimalan glazbeni napredak svakog učenika.

Prijamni ispiti za upis u glazbene škole najčešće se provode u usmenom obliku, pri čemu uspjeh učenika može ovisiti o nizu čimbenika koji katkad otežavaju objektivnu procjenu njihovih stvarnih glazbenih potencijala. Budući da osnovne glazbene škole uglavnom upisuju učenici rane školske dobi, koji se još uvijek prilagođavaju školskom okruženju i većem broju nepoznatih osoba, sam prijamni ispit, na kojem je potrebno pjevati te ponavljati ritamske i melodijsko-ritamske obrasce za ispitivačem, može izazvati nelagodu i nesigurnost. Takva emocionalna reakcija može imati negativan utjecaj na izvedbu učenika i time nepovoljno utjecati na ishod upisa, uključujući i mogućnost sviranja željenog instrumenta.

Iako učitelj tijekom ispita može više puta ponoviti zadatak, instrumentom i/ili glasom i verbalno ohrabriti učenika, ovakav način procjene glazbenih sposobnosti i dalje ostaje subjektivan, manje pouzdan i metodološki ograničen u usporedbi sa standardiziranim oblicima testiranja. Osim toga, takav je pristup i manje ekonomičan kada se promatra s aspekta utrošenog vremena, dostupnih resursa i mogućnosti pouzdane usporedbe rezultata većeg broja učenika.

Provedenim istraživanjem na jednostavan je i učinkovit način ispitana razina glazbenih sposobnosti učenika triju osnovnih škola, pri čemu su pojedinci s izraženijim glazbenim potencijalima usmjereni prema daljnjemu glazbenom obrazo-

vanju. Test *Intermediate Measures of Music Audiation* Edwina Gordona pokazao se prikladnim za primjenu u školskom kontekstu – jednostavan je za uporabu, primjeren dobi učenika te vizualno privlačan. Provedba ovakvog testa izrazito je ekonomična jer omogućuje ispitivanje glazbenih sposobnosti cijelog razreda unutar jednoga nastavnog sata.

Učenici pritom nisu bili izloženi stresu karakterističnom za usmeni oblik ispitivanja niti osjećaju zabrinutosti zbog mogućeg neuspjeha. Kao najvažnija odlika ovog testa ističe se njegova objektivnost, koja predstavlja ključnu prednost u procjeni glazbenih sposobnosti te znatno doprinosi pouzdanosti i pravednosti postupka ispitivanja. Međutim, važno je istaknuti da sam Gordon naglašava kako se procjena glazbenih sposobnosti ne bi smjela temeljiti isključivo na rezultatu standardiziranog testa. Preporučuje kombinaciju rezultata testa i stručne procjene glazbenog pedagoga, kako bi se obuhvatile dimenzije glazbenih potencijala koje testovi ne mogu u potpunosti izmjeriti. U tom smislu, isključivo oslanjanje na ovakve testove u prijamnim postupcima, primjerice pri upisu u glazbenu školu, ne bi bilo u skladu s humanističkim načelima pedagogije, niti s osnovnim postavkama Gordonove teorije učenja glazbe. Stoga je važno ovaj test promatrati kao koristan alat unutar šireg konteksta evaluacije, a ne kao jedini kriterij pri odlučivanju o glazbenom potencijalu pojedinca.

Test Edwina Gordona *Intermediate Measures of Music Audiation*, unatoč brojnim prednostima i visokoj razini pouzdanosti, pokazuje i određeni prostor za unaprjeđenje. S obzirom na to da je test razvijen prije nekoliko desetljeća, tehnički aspekt (osobito tonski zapis) zahtijeva osuvremenjivanje u skladu s današnjim tehnološkim standardima. Također, imajući u vidu da suvremene generacije učenika imaju kraći raspon pažnje i otežano dulje zadržavanje koncentracije na istoj aktivnosti (Škojo i sur. 2025), kao i primjedbe ispitanika da veći broj zadataka u testovima može dovesti do osjećaja napora i preopterećenosti (Nikolić, 2022), preporučuje se smanjenje broja zadataka i skraćivanje ukupnog trajanja testiranja.

Budući da su učenici novih generacija iznimno vješti u korištenju digitalne tehnologije, provedba testa u računalnoj ili digitalnoj inačici bila bi ne samo privlačnija već i potencijalno učinkovitija u pogledu motivacije i angažiranosti učenika tijekom ispitivanja.

Osim što se može primjenjivati na široj populaciji učenika u svrhu rane detekcije glazbeno darovitih, ovakav tip testa mogao bi se rabiti i u glazbenim

školama tijekom prijemnih ispita, s ciljem povećanja objektivnosti u procjeni glazbenih sposobnosti.

LITERATURA

- ANDRILOVIĆ, V. i ČUDINA, M. (1991). *Psihologija učenja i nastave*, Zagreb: Školska knjiga.
- BENTLEY, A. (1966). *Musical Ability in Children and Its Measurement*, Velika Britanija: HARRAP London.
- DOBROTA, S. i TOMAŠ, S. (2009). Računalna igra u glazbenoj nastavi: Glazbena igra Orašar, Život i škola. Časopis za teoriju i praksu odgoja i obrazovanja, 21, 29–39.
- DOBROTA, S. (2012). *Uvod u suvremenu glazbenu pedagogiju*, Split: Filozofski fakultet Sveučilišta u Splitu.
- DOBROTA, S. (2015). Glazbene sposobnosti i vrjednovanje glazbenih postignuća učenika, u: Težak, Dubravka (ur.), *Poučavanje umjetnosti u 21. stoljeću. Monografija radova sa specijaliziranih umjetničko-znanstvenih skupova*, Zagreb: Sveučilište u Zagrebu. Učiteljski fakultet, str. 13–22.
- GORDON, E. E. (1990). *Music Learning Theory for Newborn and Young Children*, Chicago: GIA Publications, inc.
- GORDON, E. E. (2001). *Music Aptitude and Related Tests, an introduction*, Chicago: GIA Publications, inc.
- GORDON, E. E. (2011). *Roots of music learning theory and audiation*, Chicago: GIA Publications, inc.
- GORDON, E. E. (2012). *Learning Music in sequences*, Chicago: GIA Publications, inc.
- JUNTUNEN, M. (2019). Dalcroze Eurhythmics -a method, an approach, a pedagogy, or a philosophy?, *Le Rythme*, 4, 49–59.
- KARMA, K. (1984). Musical aptitude as the ability to structure acoustic material, *International Journal of Music Education*, 3(1), 27–30.
- MIRKOVIĆ Radoš, K. (1996). *Psihologija muzike*, Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.
- NIKOLIĆ, L. (2017). Status glazbenih sposobnosti studenata učiteljskog studija, u: Radočaj-Jerković Antoaneta, (ur.), *Komunikacija i interakcija umjetnosti i pedagogije*, Osijek: Umjetnička akademija u Osijeku, 312–332.
- NIKOLIĆ, L. (2022). Provjera metrijskih svojstava Advanced Measures of Music Audiation E. E. Gordona među studentima neglazbenicima u Hrvatskoj, Školski vjesnik: časopis za pedagoškijsku teoriju i praksu, 71(2), 15–30.

- PINKERTON, F. (1963). Talent Tests and Their Application to the Public School Instrumental Music Program, *Journal of Research in Music Education*, 11(1), 75–80.
- ROJKO, P. (1981). *Testiranje u muzici*, Zagreb: Muzikološki zavod Muzičke akademije u Zagrebu.
- SEASHORE, C. (1967). *Psychology of music*. New York: Dover publications.
- SIEGEL, L. (1958). Review of *Drake Musical Aptitude Tests*, *Journal of Counseling Psychology*, 5(2), 154–155.
- SHAMROCK, M. (1997). *Orff-Schulwerk: Brief history, description, and issues in global dispersal*. Cleveland: American Orff-Schulwerk Association.
- STAMOU, L., SCHMIDT, C. P. i HUMPHREYS, J. T. (2010). Standardization of the Gordon Primary Measures of Music Audiation in Greece, *Journal of Research in Music Education*, 58(1), 75–89.
- SUZUKI, S. (2002). *Odgoj s ljubavlju*. Zagreb: Centar za glazbenu poduku.
- ŠKOJO, T. i SABLJAR, M. (2018). Multiple Intelligences in the Context of Active Learning Application in Music Lessons, u: Gortan-Carlin, Ivana Paula; Rotar, Aleksandra; Lazarić, Lorena (ur.), *Socio-Humanistic Determinants of Education: Language, Art and Cultural Heritage* Pula: Juraj Dobrila University of Pula/Faculty of Educational Sciences, 151–169.
- ŠKOJO, T., BRKOVIĆ, M. i JUKIĆ, J. (2025). Izazovi suvremene nastave glazbene kulture usmjereni prema obrazovnim preferencijama novih generacija, u: Svalina, Vesna; Škugor, Alma; Martinović Bogojević, Jelena; Bilić, Anica (ur.), *Zbornik radova s Prve međunarodne konferencije Kreativni pristupi učenju i podučavanju – CALT*. Osijek/Vinkovci: Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Fakultet za odgojne i obrazovne znanosti i Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Centar za znanstveni rad u Vinkovcima, 221–233.
- WING, H. (1962). A Revision of the “Wing Musical Aptitude Test”, *Journal of Research in Music Education*, 10(1), 39–46.

TESTING STUDENTS' DEVELOPMENTAL MUSICAL ABILITIES USING EDWIN E. GORDON'S TEST

ABSTRACT

Musical abilities represent a complex musical and psychological phenomenon that is explained in various ways in relevant literature. With his research, the American psychologist and music educator Edwin E. Gordon made an exceptional contribution to understanding the complexity of the structure of musical abilities.

The design and development of nine tests aimed to test the developmental and stabilized musical abilities of people of all age groups make Gordon one of the most prominent names in the field of music education. In designing the Theory of Music Learning, Gordon directed his musical and psychological knowledge on developmental and stabilized musical abilities at creating a contemporary paradigm of humanistic music pedagogy, thus advocating the provision of musical education for all children through the process of individualization.

In our region, a subjective method of testing musical abilities is practiced, which has several shortcomings. With the aim of introducing the possibility of group testing of musical abilities, which would include a wider population of students and thus enable faster and more comprehensive detection of musically gifted students, the present study was conducted to test students' musical abilities and present the Intermediate Measures of Music Audiation, a standardized test for testing musical abilities by Edwin E. Gordon.

KEYWORDS:

Edwin E. Gordon, musical abilities, testing musical abilities